

EXPO PAVILON Katedrála ticha

Denisa Křepelková
FA ČVUT | Fakulta architektury

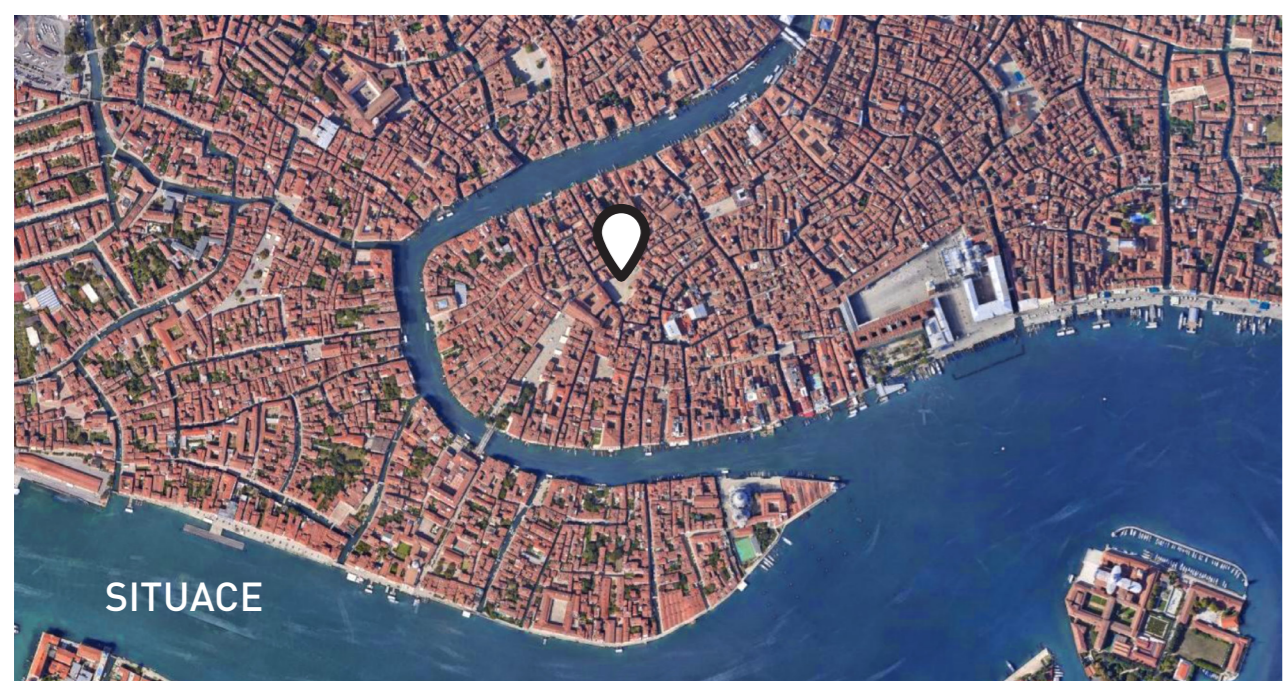
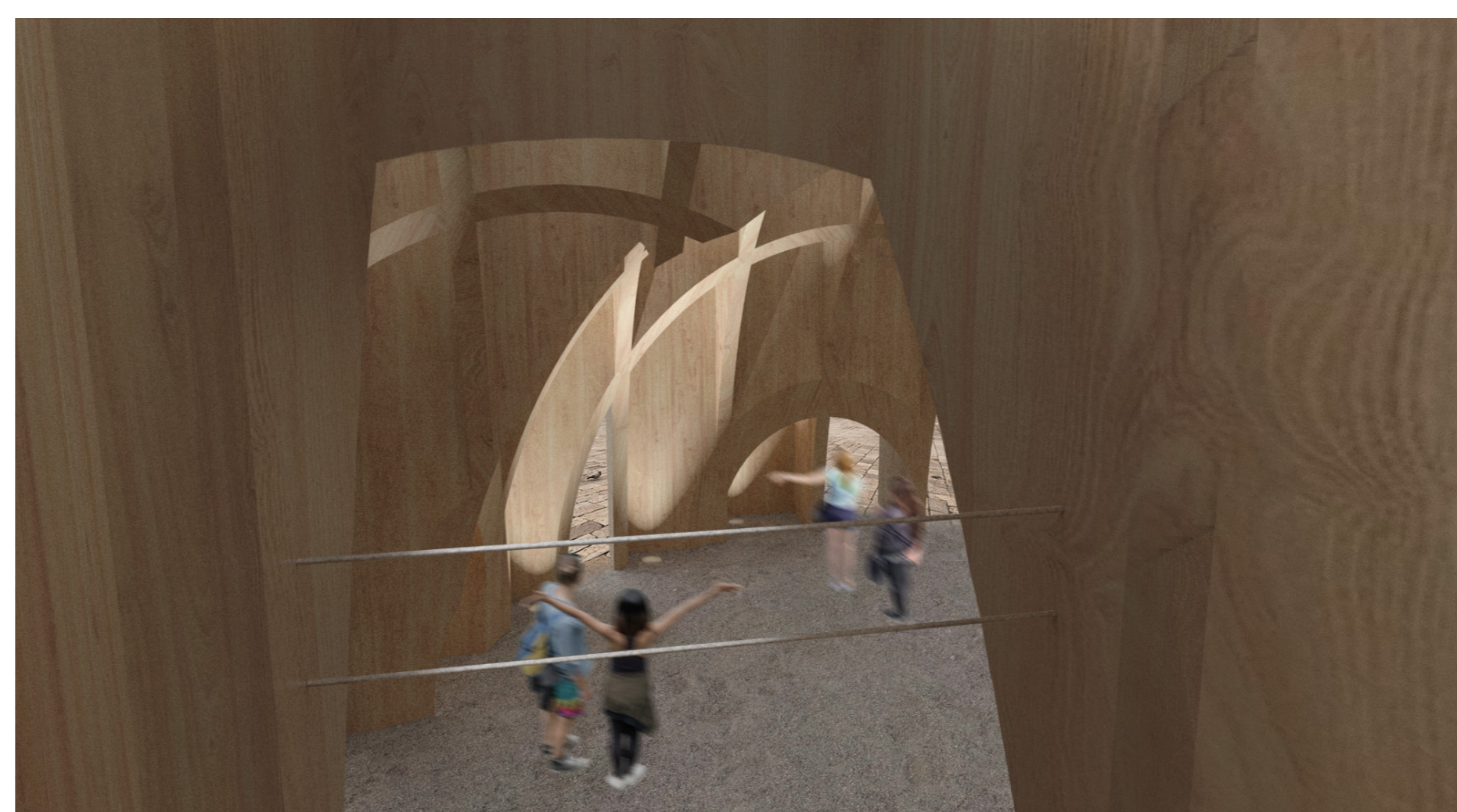
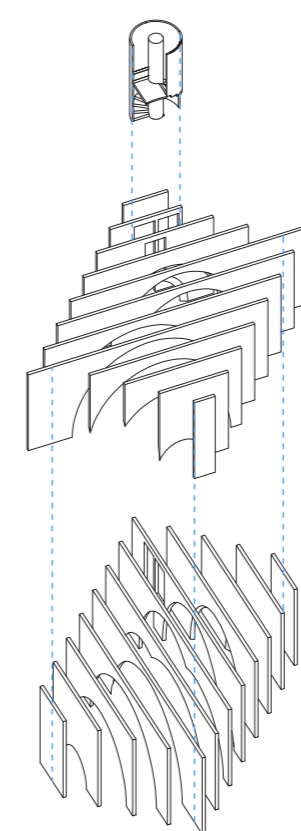

Expo pavilon, jako výstavní pavilon architektonického bienále, si klade za cíl představit architektonickými prostředky a architekturu samotnou práci světového architekta, Shigeru Bana. Shigeru Ban je japonský architekt známý svou inovativní prací s papírem, zejména s recyklovanými kartonovými trubkami, které se rychle a efektivně dají využít třeba ke stavbě

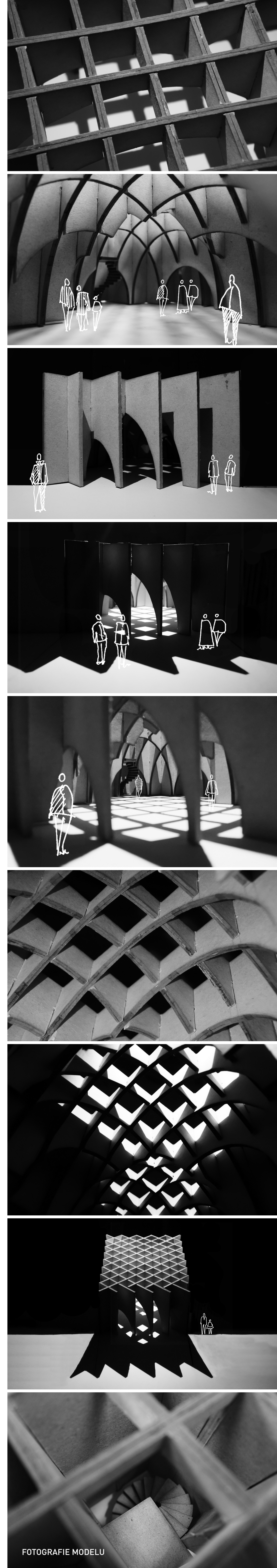
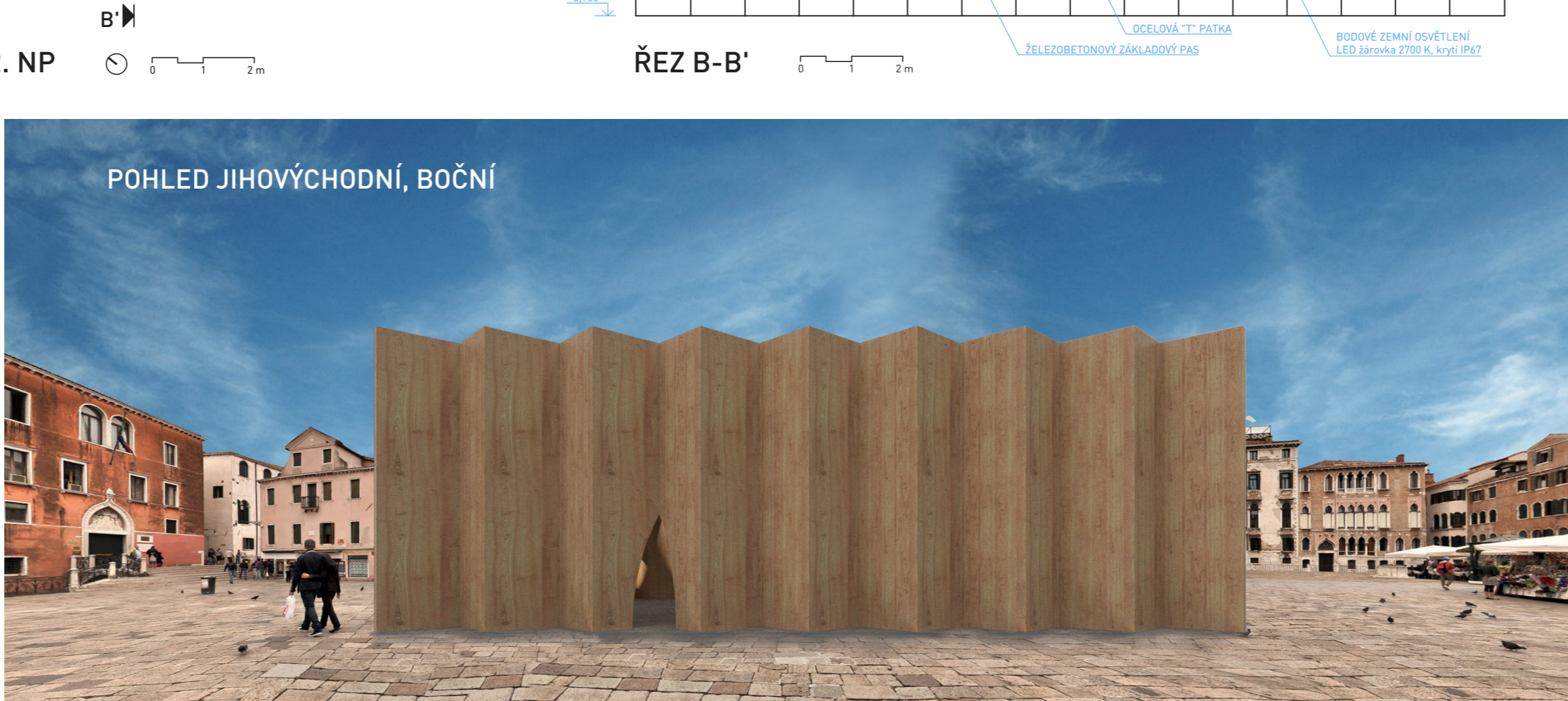
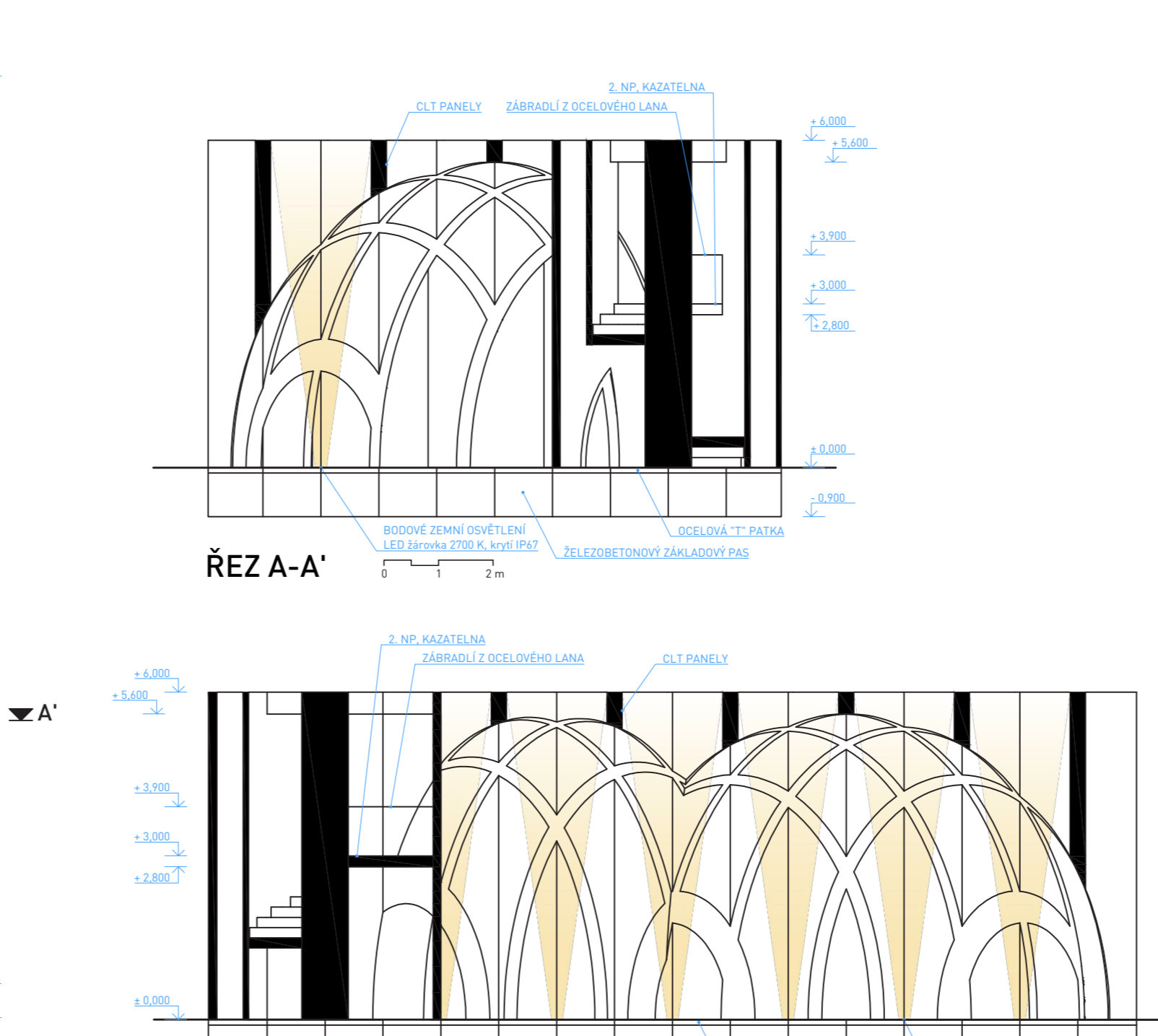
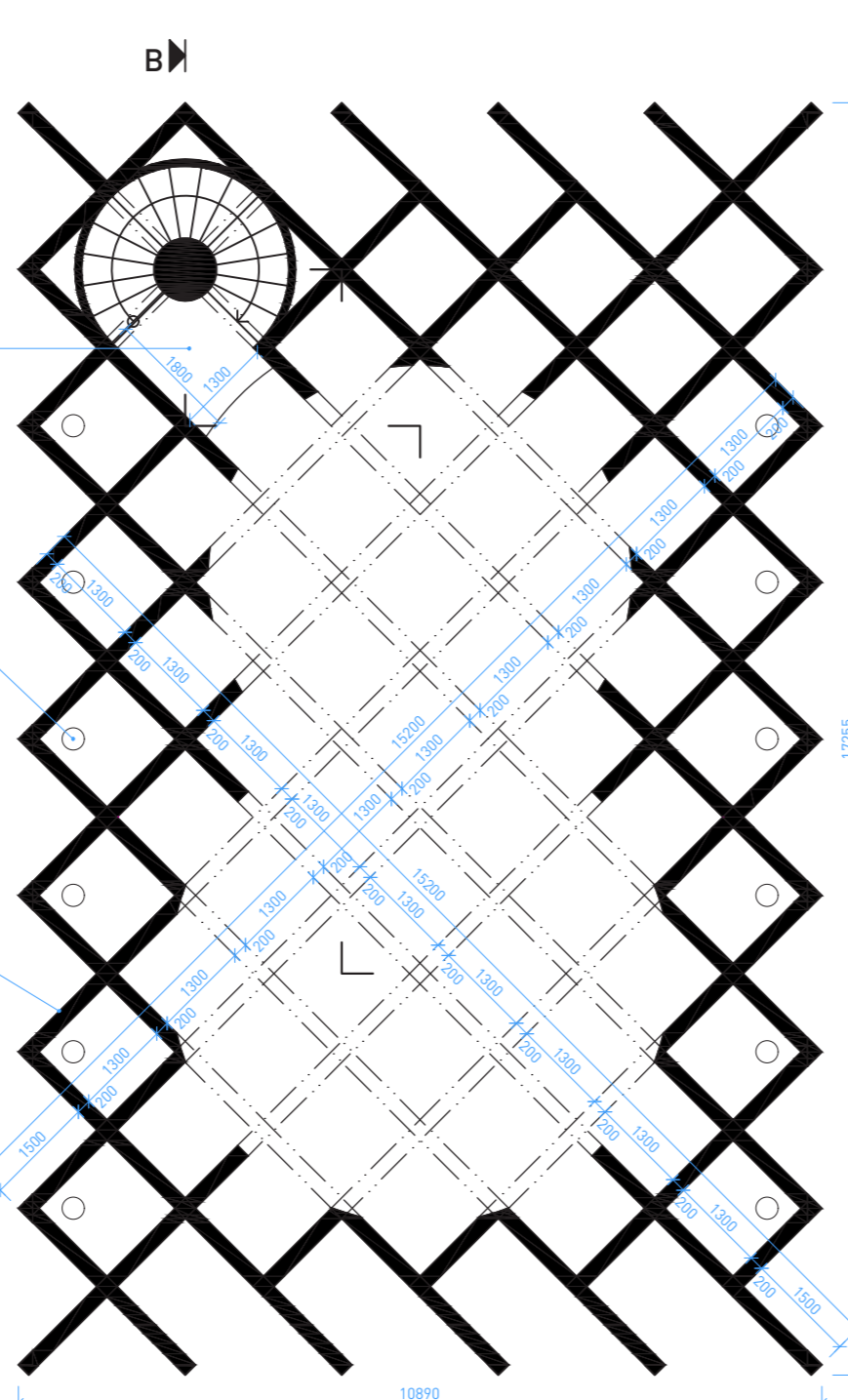
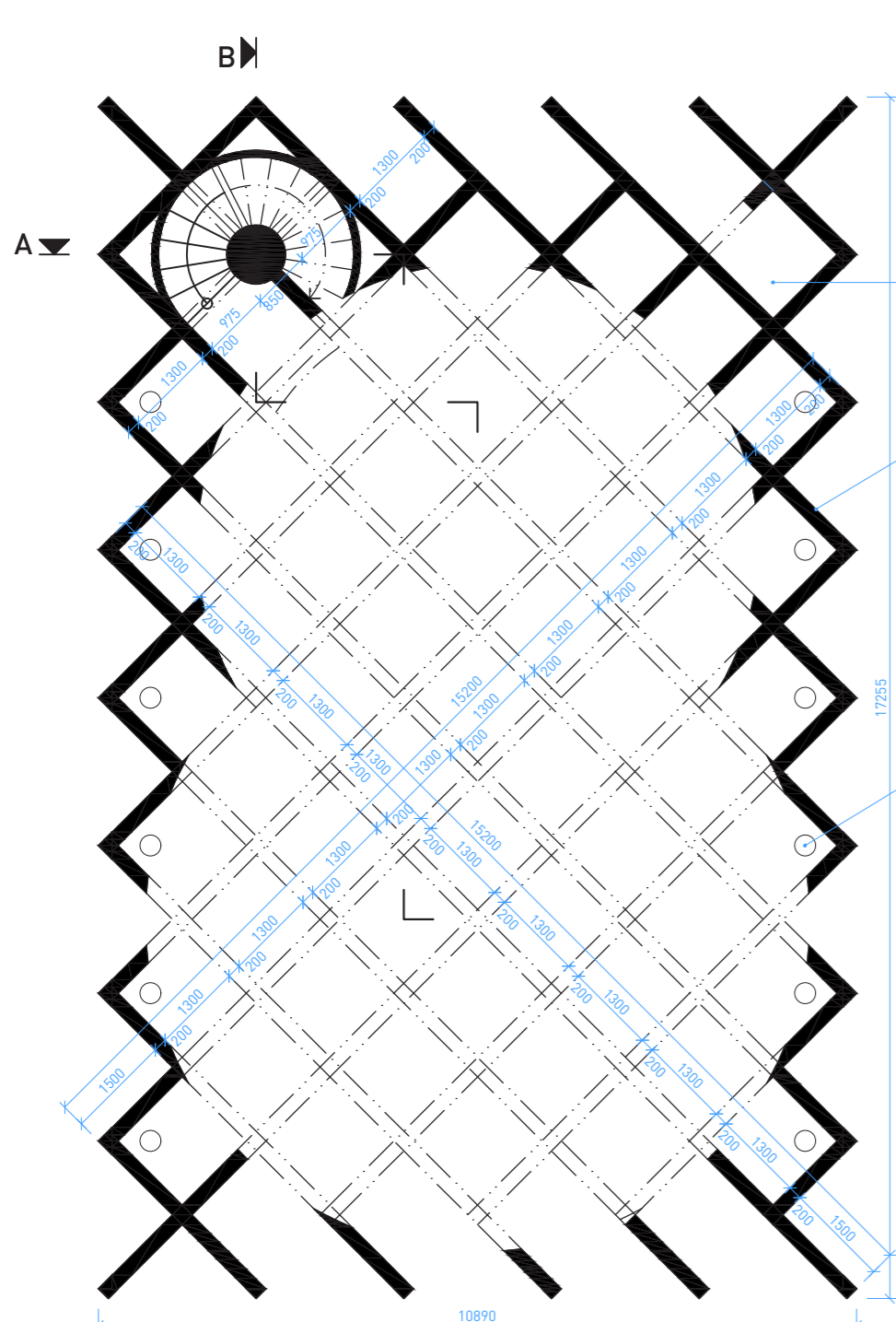
provizorních přístřešků pro lidi postižené katastrofami. Kromě toho je ale pro Shigeru Bana jednou z nejdůležitějších věcí tzv. „neviditelná konstrukce“. To znamená, že nevjadřuje konstrukční prvky budovy, ale začleňuje je přímo do konstrukce samotné. Tímto konceptem se inspirovala i samotná Katedrála ticha a díky převzatým principům architekta reprezentuje jeho práci.

Pavilon je tvořen z rastru kolmých lamel, CLT panelů, které jsou základnímu objemu potočeny o 45 stupňů. Jeho samotný prostor vzniká výřezem dvou kutejových ploch. Pavilon je konstrukce vymezující vnitřní prostor. Koule vyřezávané do struktury vytváří tři různé velké vstupy, z nichž člověk může projít tím, který je mu nejbližší. Ocitá se ve vzdušném převýšeném prostoru vybízející k pokokře. Mlčky prochází a objevuje skrytá zákoutí. Křivky lamel vedou jeho oči k průhledným ve stropě, vybízejí k zamyšlení. Jeho jednu klenbu lze podejít až k točitému schodišti a vystoupat na skrytý kazatelnu. Druhé podlaží je velmi nenápadné. Prozradí ho jen vyhlížející člověk mezi lamelami. Kulatý prostor přináší klid. Jeho křivka vede člověka po obvodu i přes to, že se za ním skrývají rohy. V zadní části pavilonu se v rastru nachází jedna jednotka, která není přístupná z hlavní lodi, ale ze zadní části. Člověk se napřed musí sklonit, aby mohl podejít pod klenbu. Pak se nad ním rozprostře volný pohled k nebi, a protože je klenba

nižší než oko člověka, ocitne se najednou osamocen. Sám ve zpozdění. Osvětlení pavilonu je umístěno podél deškových stran lodí v jejich zákoutích, kde je zapuštěno do země. Člověk může přijít blíže světlo prozkoumat. Napřed svou váhu přenešou na popropustné sklo, světlo zastavující se u jeho nohou stoupá a on se za ním jen ohlíží do nebes. Při své cestě světlo nezapomene osvětlit ani jednotlivá žebra klenby, které tvoří prostor. Světlo má barvu žárovky, které vytváří barevnou hru světla jako Slunce při východu a západu. Zbývá zákoutí bez osvětlení jsou připravena věst k nebi světla svíček. Dřevo je velmi houževnatý materiál. CLT panely, které v návrhu dominují, jsou ukotveny do ocelových patek ve tvaru T. Je to taky jediný montovaný spoj v celé konstrukci. Po vzoru japonských stavitelů, kteří vyvířili pro lesařské spoje přesně vybarované prvky tak, aby na sebe dokonale doléhaly, jde tou samou cestou i konstrukce pavilonu. Připravené CLT panely se dají velmi rychle sestavit. Spojy do sebe pevně zapadnou a dohromady se pevností blíží homogennímu kusu dřeva.

Expo pavilon je postaven v italských Benátkách v rámci architektonického festivalu La Biennale di Venezia, který se koná každý sudy rok. Pavilon je umístěn na náměstí Campo Sant'Anzolo uprostřed města. Člověk se musí vydat na cestu krivolakými uličkami jako pouťák, aby se mu pak za odměnu objevil pavilon jako otočité pro tělo i duši. Pavilon je vstupem orientován směrem ke klášteru Chiesa di Santo Stefano. A pomyslně tak propojuje světské náměstí se sakrálním klášterem. Katedrála ticha je záměrně umístěna do rušného místa na náměstí, kde se slavá jeho protikladem a uvnitř navozuje klid. Svými stěnami dokáže odstínit hluk a hlazol lidí z okolí. Uvnitř se člověk ocitne v úplně jiném světě. Ve světe pokory. Jediný přímý výhled z pavilonu je směrem vzhůru, abychom zjistili, jak vlastně mají jsme.

FOTOGRAFIE MODELU